

vezetek (a Fémszövetség és a Magyar Öntészeti Szövetség) vezetői és természetesen az iparág más vállalatainál dolgozó kollégák.

A szakmai nap reggelén a miskolci vendégek meglátogatták a Kőfém Hengermű és Öntöde termelési területeit és az alumíniumipar történetét bemutató múzeumot.

A szakmai előadások 14 órakor kezdődtek, *Katus István*, az Arconic-Kőfém vezérigazgatójának és *Balázs Tamásnak*, az OMBKE Fémkohászati Szakosztály elnökhelyettesének megnyitójával, majd a rendezvény Balázs Tamás levezetésével folytatódott (1. kép).

Elsőként a dicső múlt felidézésével, *Fülöp Krisztián*, az MMKM Alumíniumipari Múzeuma igazgatója A magyar alumínium története címmel tartott előadást. A dicső múlt után a jelen, a nehézségek után talpra állt magyar alumíniumiparról *Hajnal János*, a Fémszövetség titkára színvonalas előadást tartott Új iparág születése (hulladékból értéket) címmel. Hogy hulladékból valóban lehet értéket teremteni, arról a következő két előadás mutatott példákat. A Kőfém munkatársai Kohófémtől a hulladék feldolgozásig címmel a nagyvállalat alapanyagváltását mutatták be, egyúttal szemléltetve, hogy a jól előkészített alumíniumhulladék bázisán

■ 2. kép. Csurgó Lajos pohárköszöntője

ugyanaz az alakítható minőség érhető el, mintha kohófémből gyártanánk. *Penk Márton*, a Martin Metal Kft. vezetője az Öntészeti alumínium ötvözetgyártás hulladékból című előadásában az öntészeti anyagok gyártásában bekövetkezett piaci és technológiai változásokat szemléltette.

Rövid szünetet követően *Csurgó Lajos*, az OMBKE Fémkohászati Szakosztály elnöke nyitotta meg a Fémkohász Szakmai Nap második felét. A szakmai előadások *dr. Kékesi Tamás*, a Miskolci Egyetem rektorhelyettesének A Miskolci Egyetem és az Alcoa Kőfém Kft. együttműködése az elmúlt évtizedekben című előadása során megismerhették azt a széleskörű, eredményes szakmai kapcsolatot, amely a vendéglátó vállalat és az oktatási intézmény között kialakult, és amely jól hasznosítható kutatási ered-

ményekben mutatkozott meg.

Egy újabb Arconic-Kőfém-es előadás következett, amelyben *Fehér Jánosné* bemutatta Alumínium termékek fejlesztése az Alcoa kezdetétől az Arconicon túl címmel azt a sikersztorit, amely az alumínium ipari előállítási technológiájának kidolgozásától napjaink autóiparán át az Arconic jövőbeni fejlesztéseiről szól.

Az előadások sorát *dr. Hatala Pál*, a Magyar Önté-

szeti Szövetség elnöke zárta napjaink sikerágazata, az autóipar és az alumíniumipar kapcsolatát bemutató A járműgyártás hatása a fémöntészetre című előadással. Hozzászólások, zárzó után a vendéglátók büfévacsorával köszönték meg a színvonalas programot és a megtisztelő helyszínválasztást. Pohárköszöntőjében *Csurgó Lajos* megköszönte a vendéglátást, az előadók teljesítményét és a vendégek figyelmét (2. kép).

A szakmai programot a 75 éves Kőfém tiszteletére jubileumi szakestély követte már kötetlenebb formában az OMBKE helyi szervezet rendezésében.

A szakestélyen (immár hagyományosan) *Clement Lajos* mondott ünnepi beszédet és kívánt jó szerencsét és újabb sikeres 75 évet szeretett vállalatunknak. **Kórodi István**

Vaskutasok találkozója régi intézetükben

2016. november 18-án a ma BAY-INNO Innovációs parkként működő egykori munkahelyünk épületében, a volt Vegyészeti Osztály laboratóriuma helyén kialakított tanácsteremben tartottuk meg a 7. „Volt egyszer egy VASKUT” találkozót.

Az összejövetelt szervező *Lengyelné Kiss Katalin* üdvözölte a megjelenteket, majd azokra a kollégákra emlékeztünk egyperces néma felállással, akik az elmúlt évben távoztak közülünk.

Ezután szokás szerint *Tardy Pál* köszöntött mindenkit, és ismertette *Szöke László* „Egy öreg kohász emlékszilánkjai” alcímmel készített írását,

amely a VASKUT külföldi kapcsolatait vette számba az első 25 évben.

Lengyelné Kiss Katalin javaslatot tett egy VASKUT-emléktábla elhelyezésére az egykori intézet falán. Szólt a tervezett feliratról, a kiviteli és finanszírozási kérdésekről. A tervezett felavatás: 2017 májusa. Felkérésére a jelenlévők kifejezték szándékukat a táblaállítás költségeihez való hozzájárulásra.

Ezt követően három felkért hozzájáruló kapott szót:

• *Bacsokay Antal* „Sorsunk a VASKUT” mottóval emlékezett a saját mérnöki, kutatói működését meghatározó kollégákra, feladatokra és sikerekre.

• *Darvas Zoltán* a kollégák közötti kapcsolattartás és információcsere javítása érdekében szólt a tagnyilvántartás fejlesztéséről.

• *Lengyel Károly* a „VASKUT-klub” megalapítása selmeci szellemben címmel mondta el javaslatát, amelynek célja a közösségépítés lenne. A programban a vaskutas emlékek felélevenítése, egy-egy szakterület tudományos műhelymunkáiról szóló beszámoló, aktuális, népszerű tudományos kérdésekről tartott előadások, a bányász-kohász hagyományok témája szerepelne. A tagok évente néhány alkalommal találkoznak az OMBKE helyiségében.

A sok „okosságot” a szünet követte, amikor végre meg lehetett kóstolni, amit a lányaink-asszonyaink sütöttek, meg azokat a „papramorgó” gyümölcspárlatokat, amelyeket botcsinálta vegyészeink főztek (tisztelet az igazi vegyészeknek).

Ezután a „Szabad a szó” program keretében az önkéntes jelentkezők volt a terep. *Sárvári István, Széles Ottó, Fehérvári Attila, Borossai Béla* és ismét Bacskay Antal ragadta magához a mikrofont. Mindannyian

arról beszéltek, hogy milyen jó környezetben töltötték a vaskutas időket, s mennyire segítették őket az itt szerzett ismeretek a későbbiek során.

Hogy ne érjen itt minket a hajnal, *Tóth Károly* és *Lengyelne Kiss Katalin* kommentálta (olykor derűltséggel egyes csodálkozás közepette) a vaskutas időkből eddig előkerült fényképeket annak reményében, hogy a fotóarchívum tovább fog bővülni.

Bass Katalin arról számolt be, hogy az általa létrehozott „Volt egy-

szer egy VASKUT” nevű zárt facebook-csoport létszáma már 70 fő. *Darvas Zoltán* is erre a kapcsolattartási lehetőségre hívta fel a figyelmet.

Ismét jól sikerült találkozót tartottunk, reméljük, újabb volt munkatársakat sikerül felkutatnunk. A kitűnő technikai előkészítésért ezúton is köszönetet mondunk *Tengely Gyula* egykori munkatársunknak, a BAY-ATI mai gondnokának, a helyszínért *Kozma Ibolya* létesítményvezetőnek.

Darvas Zoltán

Szent Borbála Szakestély Dunaújvárosban – A hatvan éves kokszyártás jegyében

Borbála a bányászok, kohászok, tüzezők védőszentje – a Dunai Vasműbe a tisztelete az osztrákok útján került be, így évet záró szakestélyeinket neki szenteljük. Ennek okán 2016. november havának 25. napján, amikor a télbe lépegetve, a Duna partjának egyik jól fekvő pontján, a Dunaferres nevezetes szabadidő parkjában összejöttünk százan, hogy díszegyenruhánkat magunkra öltve ápoljuk a selmeczi hagyományokat. Az OMBKE Vaskohászati Szakosztály Dunaújvárosi Szervezete a Dunaújvárosi Egyetem Diákegyletével karöltve, *Lontai Attila* elnökletével, annak rendje és módja szerint végignótázta, végigpoharazgatta az ilyen-tájt szokásos szakestélyét. S mivel az idei év a dunaújvárosi kokszyártás hatvan éves ünnepségsorozatának jegyében is telt, mind a kupa díszítése, mind pedig az események folyása erőteljesen kapcsolódott ehhez a jubileumhoz. Így nem volt kérdéses, hogy a „vidám poharat” *Balogh László*

emelje a magasba, és hogy a későbbiekben rátaláljanak a kokszyártók nagy családjában évtizedek óta leledző balekjelöltre, *Csapó József*re. A vizsgaeljárás nehézségei után az isteni fényben tündöklő dicső firmák koszorújából végül keresztszüleivé választotta *Hevesi Imrét* és *Polányi Zoltánt*, ez utóbbiról elárulom, szintén kokszyolóműi kiválóság.

A főbb funkcionáriusok nevének elhallgatásával nem lenne korrekt e rövid tudósítás, így hát vessük papírra őket: Major Domus – *Győri Richárd*, Kontrapunktok – *Hevesi Imre*, *Polányi Zoltán*, Kantus praesekes – *Hajnal Péter*, *Szentgyörgyi Zsolt*, Fukszmajor – *Neukum Gábor*, Konzekvenciák – *Pász Péter*, *Mihalik Sándor*, Etalon részeg – *Erdős Sándor*, Páter Krampampuli – *ifjú Csurgó Lajos*, *Kardos Ferenc*. A házirend hitelesítésére az est rangidősét, *Farkas Lajost* kérték fel, aki a későbbi hozzászólásában is kitüntette figyelmet érdemelt. A kupaava-

tás felelősségteljes tisztét *Józsa Róbert* töltötte be.

A vendégek láthatták, minő tehetőséges ez a Dunaferres társaság, s büszkén húztuk ki a fővárosiak, a miskolciak és a székesfehérváriak előtt magunkat, no lám, mekkora öni-róniával megáldottan éljük a mi kis vidéki életünket, miként azt *Mérő Péter* is hosszasan fejtegette hozzászólásában. *Dolmány Mihály* kiállása sem kevésbé fokozta az amúgy sem szomorú hangulatot, amit még az elején a szakest elnökének komoly pohara sem tudott más irányba terelni. Tisztelettel hallgattuk *dr. Takács István* mélyenszántó gondolatait is.

S hogy a krampampuli milyenre sikeredett, arról igazolást ad e sorok írója, akinek eredeti szakmája garanciával szolgálhat a minőség biztosítására. Bővebb felvilágosítással szükség esetén pedig *Szabados Ottó* szolgál. Jó szerencsét!

Szente Tünde

KÖSZÖNTÉSEK

70. születésnapját ünnepelte

Széll Pál 1946. november 2-án született Sándorfalván. Szegeden a Déri Miksa Gépipari Technikumban szerzett gépésztechnikusi oklevelet. Tanulmányait a kecskeméti Felsőfokú Gépipari Technikumban folytatta, ahol

gépgyártás-technológia szakon üzemmérnöki diplomát kapott. Pályakezdként az Ipari Műszergyárban Ikladon öt évig szerszámszerkesztőként dolgozott. Alumínium préskokillákat és műanyag fröccsszerszámokat tervezett.

1975-ben a MAT készrúgyára – a hőmezővásárhelyi Fémipari Vállalat

– csábította Mindszentre, főmérnöknek. Részt vett a teljes infrastruktúra: konténer-, profillemmez-, poliuretánhabos szendvicspanel, UNIMAT burkolati rendszer gyártókapacitások kiépítésében; a budapesti Alumínium-szerkezetek Gyára Mindszentre telepítésében, beüzemelésében. Cégük gyártotta a több mint 2000 konténer-